

Vabilo na naročbo «Ljubljanskega Zvona» v letu 1928

«Ljubljanski Zvon» stopa v svoje osemindesetletno leto. Ko obnavljata svoje vabilo na naročbo, si slovenski pisatelj in založnik ne prikrivata težav in nepravil, ki dandanes ogrožajo čvrsti razvoj slovenske literarne revije. Živimo v prehodni dobi, ki je duhovno obubožana in materialno pavperizirana. Slovenska knjiga je sramotno ponižana. Edini nagib, ki nas vodi, da v zlic časovnim oviram nadaljujemo z izdajanjem «Ljubljanskega Zvona», je globoka zavest, da bi brez tega lista bila slovenska kultura občutno okrnjena; da je zato današnje prehodno stanje treba premagati, najsi bi bilo še tako kruto; da se bo končno ob desetletnici svoje nacionalne osvoboditve slovenski kulturni človek naposled vendar že pričel zavedati dolžnosti, ki jih ima do slovenske lepe knjige.

«Ljubljanski Zvon» bo tudi v bodočem letniku svobodna tribuna vseh prostih in nevezanih duhov, ki imajo svojemu narodu povedati kaj tehtnega in klenega. V ozkem kontaktu s toki sodobnih svetских kultur, v najožjih stikih s perečimi kulturnimi problemi današnjega slovenstva in jugoslovanstva, bo skušal nuditi razglede preko vzvalovane sodobnosti, odpirati perspektive v notranje bistvo današnjega človeka ter tvoriti zgoščeno sliko literarno-umetnostnega snovanja naših dni. Najobjektivnejši posrednik med lepo knjigo in občinstvom, bo «Ljubljanski Zvon» torišče in negovališče čiste slovenske besede v vseh njenih niansah: od umetniško prečiščene preko esejistično zanosne do znanstveno stvarne.

Uredništvo ima dovolj gradiva, da bo novi letnik še mnogovrstnejši in bogatejši od svojih prednikov. Najširšemu občinstvu bo namenjen nagrajeni zgodovinski roman

S e r e n i s s i m a,

delo mladega pisatelja Jožeta Pahorja, avtorja romana «Medvladje». Dejanje romana se vrši v Benetkah koncem šestnajstega stoletja, ko je to mogočno mesto stalo v zenitu svoje moči. Pisatelj je z izrednimi fabulističnimi sposobnostmi načrtal bujno in razkošno sliko, vsevprek prevezeno z bogatim dogajanjem, polnim slikovite nazornosti, ki spominja mestoma na fabulistično razkošje Sienkiewiczovih romanov. V sredi vrvečega dogajanja stoji Just Golia, slovenski človek. Kot preprost mornar s Tolminskega se je zaradi svojih izrednih vrlin in svoje brezmejne vdanosti beneški ljudovladi povzpел do častnika Serenissime. Kot mlad in lep oficir ima dostop v najbogatejše patricijske hiše in v najvišjo beneško družbo. Tam ga zamami v svoj objem prekrasna Neva Mocenigova, bogata in ponosna razvajenka, strastna in rafinirana uživateljica, polna samoljubja, tipična zastopnica tedanjega beneškega ženstva. Nevo draži Golijevo zdravje, notranja nepokvarjenost in njegova fizična moč; hoče si ga podjarmiti docela, napraviti ga za svojo lutko. Golia pa spozna v tej ljubezni ves lažisijaj te pokvarjene družbe in vso notranjo gnilobo in ničvrednost mogočne ljudovlade, ki jo je poprej oboževal s strastno vdanostjo in brezmejno zvestobo pristnega slovenskega človeka. Po mnogih no-

tranjih bojih in razočaranjih se pridruži uporniškemu gibanju ter prične brezupen boj, dokler naposled tragično ne podleže svojemu tekmeču Loredanu, vodji vojaške stranke, katera po svojih metodah spominja na današnjo Italijo. Krog tega dejanja je pisatelj nanizal celo galerijo obrazov in oseb, zastopnikov vojaškega, političnega in kulturnega sveta tedanje beneške družbe. — Delo je vseskozi pisano zanimivo in dejanje včasih naravnost »napeto«. Zato bo priklenilo naše ne samo preprostega čitatelja, temveč ga bo z zanimanjem prečital tudi intelektualec.

Poleg tega glavnega romana se objavi še cela serija manjših pripovednih del.

Anton Novačan objavi iz svoje celjske trilogije plastično pisana četrti in peti akt Hermana. Krajše povesti priobčijo Vladimir Levstik, Cvetko Golar, France Bevk, Juš Kozak, Ferdo Kozak, Ivan Zorec, Miran Jarc, Slavko Grum, Vladimir Bartol i. dr.

Pesništvo bo zastopano po svojih najboljših reprezentantih. V drami se zopet oglasi Anton Cerkevnik. Razen tega so svoje sotrudištvo najavili nekateri slovenski pisatelji, ki doslej niso bili sotrudiniki »Ljubljanskega Zvona«. Višino sodobne evropske literarne produkcije bodo skušali predočevati prevodi krajših del tujih avtorjev.

Pripovedništvo bo smiselno dopolnjeval esejistični del. V njem se bodo intenzivneje nego doslej razmotrivali aktualni domači problemi. Poleg načelnih esejističnih razmotrivanj o slovenski prozi, liriki in dramatiki, gledališču in likovnih umetnostih, ki jih bodo objavili Oton Župančič, A. Lajovic, Fr. Albrecht, J. Glonar, Fr. Čibej, K. Dobida, J. Rozman, J. Vidmar i. dr., se priobčijo tudi krajše razprave. Tako objavi prof. Fr. Kidrič svojo zanimivo in aktualno razpravo »Frankofili v Napoleonovi Iliriji« in razne druge literarno-historične zanimivosti; prof. R. Kolarič je ponudil uredništvu svoj članek o Miklošiču, zaslužni zgodovinar Ivan Vrhovnik pa svojo toplo pisano razpravo o svojem sošolcu zgodovinarju I. Vrhovcu. — Nekaj esejev o inozemskih slovstvih bo priobčil prof. Janko Lavrin, B. Borko pa bo pisal o ruskem poetu S. Jeseninu, češkem dramatik Karlu Čapku ter objavil esej »L. Tolstoj in sodobni človek«. O ruski književnosti bo pisal N. Preobraženskij, o francoski pa prof. A. Debeljak, M. Jarc in prof. P. Karlin. Poleg tega so uredništvu obljubljeni specialni članki o poljski, bolgarski in španski literaturi; o novostih angleške literature bo informiral W. H. Hindle.

List, ki izide v novi zunanji opremi, bo tudi v novem letniku redno prinašal umetniške portrete slovenskih pisateljev in umetnikov.

Komur je tedaj do tega, da slovenska knjiga ne izhira in ne propade, marveč se dvigne do tiste višine, ki bo slovensko besedno kulturo dostojno reprezentirala pred svetom, bo »Ljubljanski Zvon« podprl in mu skušal pridobiti še novih podpornikov!

Naročnina za »Ljubljanski Zvon« znaša: za celo leto 120, za pol leta 60, za četrt leta 30 Din; za inozemstvo 150 Din. Naroča se pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Prešernova ulica št. 54.

V Ljubljani, meseca decembra 1927.

Uredništvo in upravništvo »Ljubljanskega Zvona«.